

Huber Péter: Dolgozni csak pontosan, szépen...

“dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, úgy érdemes”
(József Attila: Ne légy szeles...)

Ez a mottó állt egykori alma mater-om az 1579-ben Báthory István által alapított kolozsvári gimnázium folyosójára kitett egyik kicsengetési tablón, s mi tagadás ez végig kísérte életem útját.

Hogy a pontosság elmaradása mekkora károkat tud okozni arra jelen írásomban szeretnék rámutatni.

Köztudott, hogy a kereszténységet sok millió írás támadja, vádolja, többnyire alaptalanul, csalással hamisítással, főleg a kezdeti évek eseményeivel kapcsolatban.

De most nem a múlttal akarok foglalkozni, hanem olyan tévedésekkel, tévtanokkal csúsztatásokkal, mellyel az elmúlt tíz évben találkoztam, s teszem azt fordított időrendi sorrendben.

Két napja újrahallgattam Johannes Hartl: Die Auferstehung Jesu als historische Tatsache [<https://www.youtube.com/watch?v=qVyiSLjKj80>] videóját mely ötletadója a „Keresztény Apológia” hét éve írt írásomnak. Hartl egy katolikus teológus s kiemelten ezt a videóját nagyon kedvelem, de most felfigyeltem rá, hogy ő is egy olyan téves állítást használ fel mellyel már sokszor találkoztam: vagyis, hogy Jézus sírját rómaiak pecsételték volna le és római katonák őrizték volna.

A valóságban az evangéliumok egyeznek abban, hogy Jézus halála után Pilátus kiadja Arimatheai Józsefnek Jézus testét s ezzel a rómaiak szerepe megszűnik. József saját sírjába helyezi a holttestet és kővel zárja azt el.

A pecsét és az őrzés fogalma csak Máté evangéliumában jelenik meg, de ott is világos, hogy ahogyan a Júdási árulásnál is a főpapok katonái fogták el Jézust és a főpapokhoz vitték őt, akképpen a sír őrzése is rájuk volt bízva.

“Másnap pedig, a mely péntek után következik, egybegyűlének a főpapok és a farizeusok Pilátushoz, Ezt mondván: Uram, emlékezünk, hogy az a hitető még életében azt mondotta volt: Harmadnapra föltámadok. Parancsold meg azért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, ne hogy az ő tanítványai odamenvén éjjel, ellopják őt és azt mondják a népnek: Feltámadott a halálból; és az utolsó hitetés gonoszabb legyen az elsőnél.

Pilátus pedig monda nékik: Van őrségetek; menjetek, őriztessétek, a mint tudjátok.

Ők pedig elmenvén, a sírt őrizet alá helyezék, lepecsételvén a követ, az őrséggel.” (Mt. 27:62-66)

Tervezek egy írást a Jézus tanítványairól, ezért olvastam bele a magyar wikipedia Júdás apostol címszába, [https://hu.wikipedia.org/wiki/J%C3%BAd%C3%A1s_apostol] ahol egy téves állításba botlottam: „Márk evangéliuma pedig Júdás Taddé néven említi.” Egyetlen nyomtatásban rendelkezésemre álló magyar fordításban de ami fontosabb az általam elérhető 6 4.-5. századi görög kódexben sem találtam ezt a társítást, melyet tudtommal Órigenész (~184~254) A római levélhez kommentárjának előszavában tesz meg elsőként. A hivatkozásokba viszont ráakadtam a Magyar Katolikus Lexikon (<https://lexikon.katolikus.hu/J/J%C3%BAd%C3%A1s.html>) Júdás címszáva alatt: „Mt és Mk ~nak mondja” ahol a hullámvonal a címszóval vagyis Júdással helyettesítődik s így abszolút

téves állítás, akárcsak a „vannak *Mt*-kéziratok, amelyekben 'Judas Lebbaeus'-ként szerepel“. A 4.-5. századi kódexekben legalábbis nem.

Bár nem a kutatási területem, mivel nem újtestamentumi mégis számtalan írást olvastam végig, illetve videót néztem meg a Qumráni tekercsekről, s bevallom zug a fejem a sok ellentmondásos adattól, elmélettől. De most nem erről akarok beszélni. A fentiek igen nagy száma emeli ki a meghatódástól párás tekintettel, hogy az i.e. 2. századra datált ótestamentumi könyvek összehasonlítva a Leningrádi Kódexszel (1008) 100 %-ban egyeznek, egy betű eltérés sincs közöttük! A napokba viszont egyik videó lehozta, hogy az Ézsaiás könyvében 27 eltérés ismert, fel is sorolja őket és kiemeli, hogy bár többségük jelentéktelen, van 5-6 amely már a szöveg értelmét is megváltoztatja.

Bevallom a 27 egy döbbenetesen szép szám 1200 év figyelembevételével, és így is a maszoréták egy csodás teljesítménye, mégis zavar mire való az a farizeusi szemforgatás mely a utolsó betűig egyezés elméletét mindenáron fenn akarja tartani.

Szintén alig egy hete hallgattam a „Bibliát is emberek írták - Grillezzük a teológust!” youtube videót (<https://www.youtube.com/watch?v=wn7EWLEQGv4>) melyben a 23'47"-nél egy Bajai Peti néven bemutatkozó teológus kijelenti, hogy több mint 5600 2. századi görög nyelvű szöveg maradt ránk. Ez sajnos nagyon nagy csúsztatás! A nyomtatás bevezetése előtt (~1447) tényleg mára már 5800-ra becsült, a görög kéziratok száma. (Az angol wikipedia lehozza ezek leltárát.) Amit viszont elfelejtene hozzá tenni, hogy ezek kevesebb mint 15 %-a készült az első évezredben, és kevesebb mint egy százaléka pre-niceai vagyis 325 előtti. Félek fél kézen is megszámlálható a 2. századból eredők száma.

Itt is ki szeretném hangsúlyozni, hogy nem egy egyedi esetről beszélek, ezzel a csúsztatással számtalanszor találkoztam, de ez volt a legutolsó.

Szintén úgy érzem idéznem kell itt „Az Újszövetség elemzése“ című írásom részletét:

[
“A youtube-ón találtam egy érdekes filmet: „Akik látták Jézust” (Eyewitness to Jesus - 1996)[https://www.youtube.com/watch?v=MSnt_TeVfww] .
1994.12.24.-én a London Times tárta először a nyilvánosság elé Carsten Peter Thiede (1952-2004) német tudós kutatásait, mellyel egyszerre két Evangélium: Máté és Márk eredetét sikerült az i.sz. 68 elé hozni. A film bemutatja azt a papirusz töredéket, melyben a kutató, Márk evangéliuma töredékét ismeri fel. A töredék része a Qumráni leleteknek pontosabban egy a 7. barlangban talált „Róma” feliratú cserépedényben talált papiruszoknak. A Qumráni eszéneusok, a római hadak által történ i.sz. 68-i megsemmisítésük előtt, rejtették el legféltettebb kincsüket: a több mint 800 könyvet tartalmazó könyvtárukat.

Minden hiába, ma 21 évvel később a hivatalos egyházi teológusok még nem voltak hajlandók elfogadni ezt a bizonyítékot. Nem csoda százával kerülhetnének szemétdombra bölcs írásaik, melyben behódolva a világi ateistáknak, maguk is sokkal későbbre helyezik az Evangéliumok keletkezését.

Egy érdekes mellékmondata a filmnek, hogy mindkét Evangélium a „Czézarea Filippi” néven említi azt a várost, melyet 61-ben II. Heródes Agrippa (48-93) Neronias névre változtat a császár tiszteletére, majd annak 68-ban bekövetkezett halála után a város visszaveszi eredeti nevét: Banias. (Mt.16:13; Mk.8:27)

Ha esetleg a Márk töredék vitatható is mert túl kicsi ahhoz, hogy az azonosítás biztos legyen, ugyanez nem mondható el a P64-el jelölt Máté Evangéliuma töredékekről.“

]

Egy másik elterjedt tévedés alapján Keresztelő János Jézus unokatestvére lenne. Utolsó írásomban a „Jézus családja“ bővebben foglalkoztam vele.

Komolyan zavar, hogy nagyon sok német nyelvű videó fanatikusan állítja: Jézus egy zsidó vándorprédikátor és tanító (rabbi) volt aki a Torát oktatta! Arról, hogy mi a véleményem Jézus zsidó voltáról a tíz éve írt „Zsidó volt-e Jézus?“ írásom tanúskodik, itt most csak az állítás második részét szeretném cáfolni. Jézus aki maga is elhatárolódik a zsidók vallásától, melyet nem vall magáénak nem oktatott soha és nem foglalkozott a múlttal, hanem minden beszédében tanításával a jövőbe tekint!

A kilenc évvel ezelőtt írt „Pártus volt-e Jézus?“ írásomat komoly kutatómunka előzte meg. Igen sok honlapot találtam, mely mindegyike tartalmazott egy állítást mely így kezdődött: „Mariell Wehrlyv Frey Jesat Nassar, Genannt Jesus Christus című, 1966-ban írt művében bőven kitér Jézus származására is. Frey tulajdonképpen a Mamrejev testvérek apjuktól örökölt kutatási eredményeit - miután azokat Dr. O. Z. A. Hanish zend főpap átnézte, véleményezte és angolra fordította - dolgozta fel.” (Nem szándéksom a folytatással itt foglalkozni. Akit érdekel olvassa el írásomat!) Mivel egyik se volt hajlandó forrását megnevezni eltelt egy időbe míg kiderítettem, hogy hogy az eredeti szerző Rev. Dr. Mihály Ferenc és az eredeti cikk a Szittyakürt, 1984 májusi számában jelent meg (<http://www.szittyia.com/>) Az eredeti cikk Wehrly-t Wehrlyvnek írja, s már akkor több mint 250 honlap idézte, miközben ez a helyesírási hiba egynek sem tűnt fel.

Ugyan ezen írásomba utólag jegyeztem meg egy szintén sok sok honlap által kritika nélkül átvett idézetet melyet itt szó szerint át szeretnék venni;

‘[

Majdnem 5 évvel később mégis úgy érzem nem hallgathatom el, hogy Badiny minden bizonyíték és forrás megnevezés nélküli kijelentéseket enged meg magának. Csak egyetlen példát elemzek:

„A *Pártos Birodalom* királya – *Bazapran* – Kr. e. 42-ben meglátogatja Adiabene Tartományt, „Nakeb Adiabene” pártos herceg, kormányzó és „Grapte Kharax” pártos hercegnő házassági évfordulója ünnepére.” írja Badiny, s sajnos sok magyar oldal ezt készpénznek véve át is veszi. De lásuk mennyi ennek valóság tartalma.

Azzal, hogy sem Nakeb sem egy kharaxi Grape nem fordul elő egyetlen ókori forrásban sem lejjebb fogok foglalkozni, de ki is Bazapran?

i.e. 57- i.e. 37 közt II. Oródész a pártus birodalom királya. Badiny valószínűleg a pártusok azon hadvezérét aki i.e. 40-ben beveszi Jeruzsálemet Barzapharnest keveri a királlyal. Barzapharnesről és arról, hogy i.e. 40 és i.e. 38 közt Palesztina pártus megszállás alatt van egyetlen ókori író Josephus Flavius tesz említést, A zsidó háború és A zsidók története című írásaiban.

„Tudni kell még azt is, hogy Galilea és Samária nagyon sokáig volt a Pártos Birodalom fennhatósága alatt és Bazapran nevű pártos király el is látogatott oda Pacor kormányzósága idejében.” állítja Badiny. Csak gyanítani tudom, hogy itt meg Pacorus Orédész király fiára, Barzapharnes felettesére gondol. Róla nemcsak Josephus Flavius, hanem Strabon, Tacitus és Cassius Dio is említést tesz és megtudjuk, hogy a római Ventidius Bassus elleni gindarosi csatában i.e. 38-ban életét veszti, a pártusokat pedig az Eufráteszig vissza szorítják...

(2021.03.15)

J'

Ez volt az a pont ahol átmenetileg abban akartam hagyni írásom. Átmenetileg, mert ha még eszembe jutna valami, vagy ha valami újba botlanék azzal a jövőben is ki szeretném egészíteni írásom.

Nem kellett sokáig várnom. A youtube feldobott egy ajánlatot melyet végig is néztem:

MITHRÁSZ - A Római Misztérium || Jézus Krisztus és Mithrász

(<https://www.youtube.com/watch?v=ytXIEfRxPU&t=94s>)

A Horusz, Mithrász, és társaikról már sokszor hallottam pl. a Zeitgeist című videóban is, de nem tartottam ellenőrzésre méltónak. Nem mert ha azon állítások, mely értelmében ezekről másolta volna a kereszténység Jézus alakját a legkevésbé is bizonyítható lenne, akkor higgyék el nekem, a csapból is ez folyna.

De most, hogy a véletlen úgy hozta, végig néztem a videót s csak dicsérni tudom szerzőjét tárgyilagosságáért. Megtudhattam belőle hogy a római Mithrász kultusz legrégebbi írásos említése Publius Papinius Statius (~45~96) 90 körüli írásában lelhető, hogy a kultusz lényegéről nem maradt fenn egyetlen írás sem és hogy Szent Jusztinosz is említi.

Szent Jusztinosz (~103~166) (~150~160) három fennmaradt művében három helyen találtam meg Mithrász nevét. De nem volt lényeges állítása. Pl. az Úrvacsorával kapcsolatban írja 1. Apológiájában: "Bár a hitvány démonok is utánozták, amikor Mithrász misztériumaiban, a beavatási szertartásban kenyeret és egy kehely vizet tesznek le bizonyos szavak elmondása közben, mint ezt ti is tudjátok, vagy megtudhatjátok". (66.4) De szeretném felhívni rá a figyelmet, hogy a kenyér és bór társítása nem újtestamentumi találmány. Már az Ótestamentumban is találkozunk vele; „Melkhiséddek pedig Sálem királya, kenyeret és bort hozza; ő pedig a Magasságos Istennek papja vala.” (1.Móz 14:18)

A videó rámutat arra is, hogy a kereszténységet vádoló, támadó írások mind a 18.-20. századi szerzők termékei, akik akárcsak ahogy fentebb Badiny esetében, udvariasan elfelejtenek forrást megnevezni kitalált állításukra.

Ha már belekezdtem megnéztem pár honlapot is. Így botlottam bele egy csömörkeltő tákolmány blogba: <https://vilagnezet.blog.hu> Ezt a rám nem jellemző modortalanságot lejjebb fogom magyarázni.

A blog Mithrász kultusszal kapcsolatos bejegyzése:

Mithrász. Nagyrészt róla koppintották Jézus sztoriját

(https://vilagnezet.blog.hu/2007/06/13/mithrasz_nagyreszt_rola_koppintottak_jez)

ebből idézek:

„Az origó fórumában (2001.07.15. 22:02) írta Sugar és így igaz, bár a kereszténység igyekezett ezt az infót eltüntetni, megmásítani :

"Mithras (kb.600 évvel Jézus előtt lett Istenként elfogadva) perzsa nap- vagy fényisten, akit a Római Birodalomban is, mint egyik főistenként tiszteltek. A tulajdonságai szinte azonosak voltak Jézuséval. December 25-én született egy szüztől. Nagy mesternek tartották az emberek. Ő volt a bölcs, az igazság és a hit. Messiásnak, megváltónak is hívták. Az ő szentnapja vasárnap volt, az isten napja. 12 kísérője

volt. Csodákat tett. El lett temetve és három nap után feltámadott. A feltámadását minden évben megünnepelték az emberek.

Nos az a helyzet, hogy a kereszténység egy innen-onnan összelopkodott, összekoppintott vallás. Még a mennyországot és a poklot sem ők találták ki, mert azt például Zarahusztra vallásból lopták el, ami szintén perzsa eredetű.

Mivel szerintem az evangéliumok, legalábbis azok első ősi formája valamikor 30-64 közt keletkeztek ezért ha bárki plagizálással akarja vádolni azokat akkor kérem azokat az ennél régebbi forrásokat megnevezni, melyeket fel lehetett volna használni. Megpróbáltam átszkenelni az általam elérhető régebbi forrásokat de nem találtam bennük ilyet.

Ami Zarathusztrát illeti, nekem is meggyőződésem, hogy a zsidóság a babiloni fogság idején kapcsolatba került tanaival, így az akkor néhány nem homogén forrás felhasználásával egybeszerkesztett mai ószövetségi könyvre is hatással volt. Mivel az újszövetségi szerzők, ha nem is voltak zsidó nemzetiségűek, de a zsidó vallásban nevelkedtek, sajnos az ószövetség befolyása az újszövetségre is vitathatatlan.

Amikor a 4. században, politikai megfontolások mentén Jézus születését december 25-re tették, ha az akkor a Mithrasz kultusz szent napja is volt, akkor ez az egyetlen ami kapcsolatot jelent a két vallás között. Mivel semmilyen adatunk nincs Jézus születésének időpontjára, ez nem bír jelentőséggel.

De térjünk vissza a blogra! Mivel az egyébként névtelenségbe burkolózó szerző valószínűleg kevesellte a kommenteket, maga is számtalan kommentet ír be. Egyet idéznék:

„2022.12.30. 20:17:47

ZombiJézuska Istenné szavazása:

325-ben az első nikaeai zsinaton történt. Addig nem volt Isten.

~ 318-an szavaztak róla. Csak 2 ellenszavazat volt.

A zsinat kijelentette, hogy a Fiú, azaz ZombiJézuska igaz Isten, örökkévaló az Atyával azaz Jahve ZsidóSátánIstennl, és ugyanabból a szubsztanciájából született.“

Az aki ilyen ocsmány módon kigúnyolja szeretett és tisztelt Istenemet, az ne várja el tőlem azt a minimális tiszteletadást sem, melyet indulásból minden embertársamnak megadok. Modortalanságom ilyen esetben indokolt!

De intellektuális kapacitását maga teszi pellengére. Tényleg szerinte Isten úgy keletkezik, hogy azt egy zsinaton megszavazzák?

De hézagos műveltsége pótlására idéznék egy 110-ből származó nem keresztény forrást:

„... és váltakozva karban énekelnek az istennek hitt Krisztus tiszteletére, ...“

(Caius Plinius Caecilius Secundus (~61~113) 96-os levele Trajanuszhóz)

Vagyis 80 évvel Jézus megfeszítését követően és 215 évvel az említett zsinat előtt Jézust Istenként tisztelte a kereszténység.

Még egy honlapot idéznék, de nem a kultusszal kapcsolatban:

(<https://www.origo.hu/karacsony/2014/11/jezus-krisztus-szuletes-keresztenyseg-napisten-mithrasz-kultusz-miert-karacsonykor-van>)

„Mellesleg legalább 100 evangélium volt forgalomban az első századok idején, és ezek számos helyen ellentmondanak önmaguknak és egymásnak (a 4. század két zsinatán ezeket négy kivételével mindet hamisnak – apokrifnak – nyilvánították).“

Nos már a számok is vitathatók. Nekem nincs tudomásom többről mint 60-70, de ezek egy része a 4. század után keletkezett, más része pedig mivel név szerint ismert eretnek írók műve általam nem apokrifnek tekintett. Az újtestamentumi kánon kialakulásával már több írásom is foglalkozott, így itt csak azt szeretném bizonyítani, hogy a kereszténység már a 2. században is csak négy evangéliumot fogadott el.

Szent Juszminosz (~103~166) (~150~160) között írt három fennmaradt művében mind a négy evangéliumot és csak ezt a négy evangéliumot idézi.

A Muratori-töredék (~170) tekinthető a legrégebbi kánon listának, és ez is csak a négyről tud.

Tatianosz (~120~180) Evangélium-harmónia (Diatessaron) (~160~175) írása a négy evangélium egybeszerkesztésére tett kísérlet.

Végül Lyoni Szent Iréneusz (?~202) Az eretnekség ellen (Adversus Haereses) (~180) írásában fekete fehéren ez áll:

„Nem lehetséges, hogy az Evangéliumok száma több vagy kevesebb legyen, mint amennyi van. Mert, mivel a világnak négy övezete van, amelyben élünk, és négy fő szél(irány) van, miközben az Egyház szétszóródott mindenütt az egész világon, és az Egyház „oszlopa és talaja” a Győzelmi Hír (Evangélium) és az élet szelleme; ezért illő, hogy négy oszloppal rendelkezzen, halhatatlanságot lehelve minden irányba, és újraélesztve az emberiséget. Ebből a tényből nyilvánvaló, hogy a Beszéd, mindenek Kézművese, aki kerubokon ül, és mindent magában összefog, aki megjelent az embereknek, négyféle szempont szerinti Evangéliumot adott nekünk, amelyeket egy Szellem köt össze. Ahogy Dávid is mondja, amikor megjelenéséért könyörgött: „Te, akik kerubok között ülsz, ragyogj elő!” (Zsolt. 80:2) Mert a kerubok is négyarcúak voltak, és arcaik az Isten Fia üdvrendjének képei voltak.“
(IE 3.11.8)

(Las Vegas, 2025.04.21)

(Utolsó módosítás: 2025.04.21)

Rövidítések: EE = Euszebiosz: Egyháztörténete

IE = Iréneusz: Eretnekség Ellen